

en Deling mellem kommunale og sociale Sager. Naar det nu skal slaas endeligt fast, at vi skal have et Departementschefsembede mere, synes jeg, det var rigtigt, at man da ogsaa fik Lejlighed til at føre den Drøftelse med Ministeren videre, som allerede var paabegyndt i Finansudvalget. Det er for mig den eneste Begrundelse for at foreslaa Lovforslaget henvist til Finansudvalget, ellers kunde jeg saamænd godt gaa ind paa den anden Betragtning. Men i dette Tilfælde, hvor Finansudvalget i høj Grad har beskæftiget sig med Sagen, vil det vist være det eneste rigtige, at det ogsaa kommer til at gøre Sagen færdig.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Kofoed: Jeg takker for den Tilslutning, min Udtalelse om, at disse Spørgsmaal i al Almindelighed bør henvises til et og samme Udvalg, og at dette bør være Lønningsudvalget, har faaet fra det ærede 5te Medlem for Frederiksborg Amt (Parkov) og i Virkeligheden ogsaa fra det ærede Medlem, som nu talte. Som jeg sagde før, kan der jo gives særlige Forhold, hvor vi fra Lønningsudvalgets Side finder det rimeligt, at en saadan Sag henvises til et andet Udvalg, og naar det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne, finder, at Forhandlingen om dette Spørgsmaal i Virkeligheden er en Fortsættelse af de Forhandlinger, som har fundet Sted i Finansudvalget mellem dette og den højtærede Minister, skal jeg, naar Tiden dertil kommer, ikke gøre noget Forsøg paa ved at stille andet Forslag og kræve Afstemning derom at forhindre, at dette Lovforslag bliver henvist til det Udvalg, som det ærede Medlem antagelig om lidt vil foreslaa, det bliver henvist til.

Formanden: Det 5te Medlem for Frederiksborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Det forekommer mig, at man i denne Forbindelse ikke ret vel kan tale om den fortsatte Behandling af de Forhold, som dette Lovforslag omfatter, thi Finansudvalget, hvor den tidligere Behandling er foregaaet, har efter Rigsdagens nuværende Sammensætning faaet en anden Sammensætning. Derfor kan man ikke, i alt Fald ikke fra vor Side, have nogen Føling med, hvad der tidligere er foregaaet, og netop af den Grund synes

jeg, at vi skulde blive ved det, som er foreslaaet, at lade Sagen gaa til Lønningsudvalget. Naar man imidlertid nu har frafaldet et saadant Ønske, har det ikke nogen Art, at jeg gør mig til Talsmand derfor. Jeg sigter derfor ud i Fremtiden og beder om, at man, naar der overhovedet ikke er Mulighed for at etablere nogen Forbindelse mellem den foreliggende Sag og hvad der tidligere er sket, vil henvise Spørgsmaal af denne Art til Behandling i Lønningsudvalget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jensen-Sønderup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kapitelstaksterne for Aaret 1918.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1685, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 115).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

H. C. Hansen: I det Udvalg, som har været nedsat til Behandling af dette Lovforslag, er der vundet Enstemmighed om enkelte Ændringer i Lovforslaget, Ændringer, som ogsaa har fundet Tilslutning hos den højtærede Landbrugsminister. Jeg skal tillade mig ganske kort at omtale de smaa Ændringer, der er foreslaaet. Udvalget er havnet i den Opfattelse, at Vægten paa Rug og Byg i det af Ministeren forelagte Lovforslag er ansat loyligt højt, nemlig for Rugens Vedkommende til 100 kg pr. Tønde, og vi foreslaar den derfor nedsat til 95 kg. Vægten af Byg var i Lovforslaget